Vergaderjaar 2026-2027

37 020 XIV **Vaststelling van de begrotingsstaten van het Ministerie van Landbouw, Visserij, Voedselveiligheid en Natuur (XIV) voor het jaar 2027**

Nr. 29 **AMENDEMENT VAN DE LEDEN TEUNISSEN EN STRUIJS**
Ontvangen 23 november 2026

De ondergetekenden stellen het volgende amendement voor:

De departementale begrotingsstaat wordt als volgt gewijzigd:

I

In **artikel 21 Land- en tuinbouw** worden het verplichtingenbedrag en het uitgavenbedrag **verhoogd** met **€ 900** (x € 1.000).

II

In **artikel 51 Nog onverdeeld** worden het verplichtingenbedrag en het uitgavenbedrag **verlaagd** met **€ 900** (x € 1.000).

Toelichting

Duizenden ouderen ervaren eenzaamheid. Veel van hen hebben een groot deel van hun leven een huisdier gehad. Door beperkingen of een verhuizing naar een zorgcentrum kunnen zij daar niet langer zelf voor zorgen. Tegelijkertijd verblijven veel oudere honden langdurig in opvanglocaties omdat ze moeilijker plaatsbaar zijn. Een deel van hen is daar juist terechtgekomen omdat hun verzorger niet meer voor hen kon zorgen.

Veel ouderen hebben daarnaast een diep menselijk gemis aan fysiek contact. Een hond aaien of een trouwe viervoeter naast zich op de bank hebben, kan gevoelens van verbondenheid, rust en geborgenheid geven. Contact tussen mens en dier stimuleert de aanmaak van oxytocine (knuffelhormoon) zowel bij de mens als het dier. Zulke ogenschijnlijk kleine momenten kunnen van grote betekenis zijn voor het welzijn en de levenskwaliteit van ouderen.

Contact met dieren kan bijdragen aan minder gevoelens van eenzaamheid, meer sociale contacten en meer ontspanning. Samen wandelen stimuleert bijvoorbeeld beweging en geeft mensen een fijne reden om eropuit te gaan.

De Raad voor Dierenaangelegenheden vraagt in zijn zienswijze *"Vergeten vrienden"* van november 2026 aandacht voor de dieren van kwetsbare mensen. Die dieren dreigen uit beeld te raken wanneer hun verzorgers in de knel komen. De raad wijst op de sterke samenhang tussen het welzijn van mensen en het welzijn van dieren. Gezelschapsdieren kunnen kwetsbare mensen steun en structuur bieden, terwijl aandacht en sociaal contact ook bijdragen aan het welzijn van dieren. De raad constateert ook dat ouderen bij een verhuizing naar een woonzorgcentrum vaak gedwongen afscheid moeten nemen van hun dier. Dat dier kan vervolgens terecht komen in een asiel dat vaak al op meerdere terreinen onder druk staat

(financieel, aantal medewerkers, aanwezige aantal dieren). De raad adviseert de gescheiden werelden van zorg voor mensen en zorg voor dieren beter met elkaar te verbinden. Dit amendement geeft daar invulling aan door ouderen en oudere opvanghonden met elkaar in contact te brengen.

Op verschillende plekken in het land brengen initiatieven ouderen en dieren al met elkaar in contact, bijvoorbeeld met maandelijkse ontmoetingsmiddagen in een dierenopvang. Zoals de raad ook constateert, draaien zulke initiatieven meestal op vrijwilligers en zijn ze afhankelijk van donaties. Hierdoor staat de continuïteit onder druk.

Dit amendement stelt een vierjarige incidentele subsidie voor van € 900.000 per jaar voor stimulering van initiatieven. Daar kunnen bestaande initiatieven gebruik van maken voor uitbreiding of continuïteit. Ook nieuwe initiatieven kunnen een aanvraag doen, juist op plekken waar nog niets bestaat. Het doel is dat ontmoetingen tussen ouderen en oudere opvanghonden zo breed mogelijk in het land mogelijk worden. Het welzijn van de honden staat daarbij voorop. Activiteiten worden afgestemd op de behoeften en belastbaarheid van het dier en vinden onder begeleiding plaats. Daarnaast kan het trainingen ondersteunen voor zorg- en welzijnsprofessionals om het welzijn van dieren te waarborgen. Omgekeerd kunnen dierenhulpverleners leren te signaleren of het met de verzorger van het dier waar zij over de vloer komen goed gaat, en weten zij wanneer ze aan de bel moeten trekken. De middelen komen uit de nog onverdeelde middelen van beleidsartikel 51 Nog onverdeeld.

Teunissen
Struijs